

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

HİKMET YAYĞIN BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2013/1279)

Karar Tarihi: 30/12/2014

R.G. Tarih-Sayı: 28/3/2015-29309

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Alparslan ALTAN
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Osman Alifeyyaz PAKSÜT
Muammer TOPAL
M. Emin KUZ
Raportör : Muharrem İlhan KOÇ
Başvurucu : Hikmet YAYĞIN
Vekili : Av. İnan AKMEŞE

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, tutukluluğun devamına itirazla ilgili incelemenin duruşmasız yapılması, Cumhuriyet savcısının görüşünün bildirilmemesi ve gerekçesiz olarak itirazın reddine karar verilmesi nedenleriyle kişi özgürlüğü ve güvenliğinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 24/1/2013 tarihinde İstanbul 3. Asliye Ceza Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Dilekçe ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde Komisyona sunulmasına engel bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölümün Birinci Komisyonunca, 21/3/2013 tarihinde kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

4. Bölüm, 26/3/2013 tarihinde yapılan toplantıda kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar vermiştir.

5. Başvuru konusu olay ve olgular 26/3/2013 tarihinde Adalet Bakanlığına bildirilmiştir. Adalet Bakanlığı, görüşünü 31/5/2013 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

6. Adalet Bakanlığı tarafından Anayasa Mahkemesine sunulan görüş başvurucuya 11/6/2013 tarihinde bildirilmiştir. Başvurucu karşı beyanını 26/6/2013 tarihinde Anayasa Mahkemesine sunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

7. Başvuru formu ve ekleri ile Adalet Bakanlığının görüşünde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu silahlı terör örgütü üyeliği isnadıyla 20/5/2010 tarihinde yakalanmış, İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi Hâkimince 24/5/2010 tarihinde yapılan sorgunun ardından tutuklanmıştır.

9. İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 1/9/2010 tarih ve 2010/686 sayılı iddianameyle, başvurucu ve diğer 21 kişi hakkında silahlı terör örgütüne üye olmak suçundan kamu davası açmıştır.

10. Başvuru tarihi itibarıyla yargılama İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesinin E.2010/293 sayılı dosyasında görülmektedir.

11. Başvuruya konu tutuklulukla ilgili olarak başvurucu 13/7/2012 tarihinde ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) başvurmuştur.

12. 3/10/2012 tarihli duruşmada başvurucu müdafii “*önceki savunmalarımızı tekrar ederiz, müvekkil hakkında düzenlenen iddianame emniyetin düzenlediği varsayıma dayalı fezlekeye dayandırılmıştır. Yapılan fiziki takiplerin futbol, piknik vb gibi öğrenci ortamında yapılan faaliyetlere ilişkin olduğu yapılan Nevruz ve 8 Mart etkinliklerinde söylenen marşlar dolayısıyla dava açılmıştır. Bu eylemlerin hiç birisi örgüt suçu olarak değerlendirilmez, bunun mahkemenizce tespit edilmesini talep ediyoruz, müvekkilim 2,5 yıldır tutuklu yargılanmaktadır, öğrenci olup tahliye olmaması halinde okuluna devam imkanı kalmayabileceği ve 6352 sayılı Yasa'nın getirdiği lehe düzenlemeler göz önüne alınarak öncelikle bihakın tahliye olmadığı takdirde adli kontrol tedbirleri uygulanarak tahliyesine karar verilmesini talep ederiz.*” şeklinde beyanda bulunmuştur.

13. İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi 3/10/2012 tarihli duruşmada “Sanıklara isnat olunan suçun mahiyetine, Yasada gösterilen olası cezaların sınırlarına sanıklara isnat edilen suçların 5271 sayılı CMK.'nun 100/3. maddesinde gösterilen katalog suçlardan olmasına, soruşturma aşamasında ele geçirilen ve düzenlenen iddianamede gösterilen; iletişimin dinlenmesi, tespiti, kayda alınması ve değerlendirilmesi ile ilgili tapeler ve ses kayıtları, GSM tespit tutanakları E-mail tespit tutanakları, fiziki takiple ilgili görüntüler, fotoğraflar ve bu görüntülere ilişkin tutanaklar, gizli tanığa ait bilgi alma tutanağı, müştekilere ait tutanaklar, şüphelilerin ikametlerinde yapılan arama sonucu ele geçirilen toplattırılmasına karar verilen yayınlar, örgütsel dokümanlar-el yazısı notlar, bunlara ait inceleme ve tespit tutanakları, örgütsel içerik arz eden CD'ler, flaş bellek ve bunların yapılan inceleme sonucu tanzim olunan tespit ve ön inceleme tutanakları, ikametlerde yapılan arama sonucu el konulan bilgisayar ait hard diskler içerisindeki örgütsel içerikli doküman ve materyaller, şüpheli ifadeleri ve diğer tutanaklar, inceleme tutanakları, bilirkişi raporları, ekspertiz raporu, açık kaynaklar (internet tespitleri) ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde, mevcut olan bu delillerin sanıklar hakkında kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren bu olgu olarak kabul edilerek, bu durumun kuvvetli suç şüphesinin varlığının bu açıdan halen devam ediyor olmasına, gerek Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarına ve gerekse 6352 sayılı Yasanın 96 ve devamı maddeleri ile değişik 5271 sayılı CMK.'nun 100 ve devamı maddeleri hükümlerine göre tutuklulukta geçen makul süreyi aşan bir durumun bulunmamasına, sanıkların serbest kalması halinde kaçma şüphelerinin *sanıkların üzerine atılı suçların*

ağırlığına göre karine olarak kabul edilmesinde zorunluluk bulunmasına, tutuklamaya alternatif koruma tedbirlerinin bu aşamada sanık açısından yetersiz kalacağı ve T.C. Anayasasının 13. maddesinde ifade olunan 'ölçülülük' ilkesi uyarınca sanıklar hakkında daha hafif koruma önlemi olan adli kontrol tedbiri uygulanmasının dava konusu açısından yetersiz kalacağı" gerekçesiyle başvuru ve diğer iki sanığın tutukluluk hallerinin devamına karar vermiştir. Mahkeme tutuklu sanıkların tutukluluk durumunun birer ay ara ile resen incelenmesine ve sonraki duruşmanın 27/12/2012 tarihinde yapılmasına karar vermiştir.

14. İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesinin 3/10/2012 tarihli duruşmada verdiği tutukluluğun devamına ilişkin kararına yapılan itiraz, İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesinin 5/11/2012 tarih ve 2012/789 Değişik İş sayılı kararıyla reddedilmiştir. Bu karar başvurucuya 24/12/2012 tarihinde tebliğ edilmiştir.

15. Başvurucu 24/1/2013 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

16. İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/4/2013 tarihli duruşmada verdiği kararla başvuru serbest bırakılmıştır.

B. İlgili Hukuk

17. 4/12/2004 tarih ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 100. maddesi şöyledir:

“(1) Kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde, şüpheli veya sanık hakkında tutuklama kararı verilebilir. İşin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde, tutuklama kararı verilemez.

(2) Aşağıdaki hallerde bir tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) Şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa.

b) Şüpheli veya sanığın davranışları;

1. Delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2. Tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma,

Hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa.

(3) Aşağıdaki suçların işlendiği hususunda kuvvetli şüphe sebeplerinin varlığı halinde, tutuklama nedeni var sayılabilir:

a) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan;

...

11. Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar (Madde 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315),

...”

18. 5271 sayılı Kanun'un 101. maddesi şöyledir:

“(1) Soruşturma evresinde şüphelinin tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından, kovuşturma evresinde sanığın tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen mahkemece karar verilir. Bu istemlerde mutlaka gerekçe gösterilir ve adli kontrol uygulamasının yetersiz kalacağını belirten hukukî ve fiilî nedenlere yer verilir.

(2) (Değişik fıkra: 02/07/2012-6352 S.K./97.md.) Tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya bu husustaki bir tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda;

- a) Kuvvetli suç şüphesini,
- b) Tutuklama nedenlerinin varlığını,
- c) Tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu,

gösteren deliller somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilir. Kararın içeriği şüpheli veya sanığa sözlü olarak bildirilir, ayrıca bir örneği yazılmak suretiyle kendilerine verilir ve bu husus kararda belirtilir.

...

(5) Bu Madde ile 100 üncü Madde gereğince verilen kararlara itiraz edilebilir.”

19. 5271 sayılı Kanun’un 102. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“Ağır ceza mahkemesinin görevine giren işlerde, tutukluluk süresi en çok iki yıldır. Bu süre, zorunlu hallerde, gerekçesi gösterilerek uzatılabilir; uzatma süresi toplam üç yılı geçemez.”

20. 5271 sayılı Kanun’un 104. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkrası şöyledir:

“(1) Soruşturma ve kovuşturma evrelerinin her aşamasında şüpheli veya sanık salıverilmesini isteyebilir.

(2) Şüpheli veya sanığın tutukluluk hâlinin devamına veya salıverilmesine hâkim veya mahkemece karar verilir. Ret kararına itiraz edilebilir.”

21. 5271 sayılı Kanun’un 105. maddesi şöyledir:

“103 ve 104 üncü maddeler uyarınca yapılan istem üzerine, merciince Cumhuriyet savcısı, şüpheli, sanık veya müdafîin görüşü alındıktan sonra, üç gün içinde istemin kabulüne, reddine veya adli kontrol uygulanmasına karar verilir.(Ek cümle: 11/4/2013-6459/15 md.) Duruşma dışında bu karar verilirken Cumhuriyet savcısı, şüpheli, sanık veya müdafîinin görüşü alınmaz. Bu kararlara itiraz edilebilir.”

22. 11/4/2013 tarih ve 6459 sayılı Kanun’un 20. maddesiyle 5271 sayılı Kanun’un 269. maddesine eklenen fıkra şöyledir:

“101 ve 105 inci maddeler uyarınca yapılan itiraz üzerine Cumhuriyet savcısından görüş alınması durumunda, bu görüş şüpheli, sanık veya müdafîine bildirilir. Şüpheli, sanık veya müdafîi üç gün içinde görüşünü bildirebilir.”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

23. Mahkemenin 30/12/2014 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvuruçunun 24/1/2013 tarih ve 2013/1279 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvuruçunun İddiaları

24. Başvuruçunun, tutukluluğun devamına itirazla ilgili incelemenin duruşmasız yapıldığını, Cumhuriyet savcısının görüşünün bildirilmediğini ve gerekçesiz olarak itirazın reddine karar verildiğini belirterek Anayasa’nın 19. maddesinde düzenlenen kişi özgürlüğü ve güvenliğinin ihlal edildiğini ileri sürmüştü, tahliyesine ve tazminata karar verilmesini talep etmiştir.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

25. Başvurucunun, tutukluluğun devamı kararına itiraz sürecine ilişkin şikâyetlerinin açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve bu şikâyetler açısından başka bir kabul edilemezlik nedeni de bulunmadığından başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

26. Adalet Bakanlığı görüşünde, AİHM'in tutukluluğa itiraz incelemelerinde tutuklunun veya müdafinin mahkeme huzuruna çıkarılmasının gerekli olduğu, ancak her itirazda duruşma açılmasının ceza yargılamasını tıkayacağını kabul ettiği, kısa süre önce hâkim önüne çıkmış tutuklu hakkındaki itiraz incelemesinin dosya üzerinden yapılmasının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesini ihlal etmediği sonucuna vardığı ve AİHM içtihadına göre, tutukluluğun yasallığının incelenmesinin çelişmeli olarak ve silahların eşitliği ilkesine uygun yapılması gerektiği ifade edilmiştir.

27. Başvurucu Adalet Bakanlığı görüşüne karşı başvuruda belirttiği hususları tekrarlamıştır.

a. Tutukluluğa İtiraz İncelemesinin Duruşmasız Yapıldığı ve Kararın Gereksiz Olduğu İddiası

28. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası şöyledir:

“Her ne sebeple olursa olsun, hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı halinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.”

29. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrası, yakalama veya tutuklama yoluyla özgürlüğünden yoksun bırakılan kişiye özgürlüğünden yoksun bırakılmanın yasaya uygunluğuyla ilgili olarak yetkili bir yargı merciine başvurma hakkı tanımaktadır. Hürriyeti kısıtlanan kişinin başvurusuyla ilgili değerlendirmenin yargısal nitelik taşıması ve itirazları bakımından uygun güvenceleri sağlaması gerekir. Bu kapsamda ilk temel teminat, esas ve usul yönünden tutukluluğun yasaya aykırı olup olmadığının hâkim önünde gerçekleşen duruşmalarda etkili olarak incelenmesini talep etme hakkıdır. Bu hüküm aynı şekilde tutukluluk halinin gerekli olup olmadığının hızlı bir şekilde tespit edilmesini gerektirir (Çatal/Türkiye, B. No. 26808/08, 17/4/2012, § 32,33; A. ve Diğerleri/Birleşik Krallık [BD], B. No. 3455/05, 18/2/2009, § 203).

30. Tutukluluk halinin devamının veya serbest bırakılma taleplerinin incelenmesinde “çelişmeli yargı” ve “silahların eşitliği” ilkelerine riayet edilmesi gerekir (Altınok/Türkiye, B. No: 31610/08, 29/11/2011, § 45).

31. Bu kapsamda, tutukluluğun devamına ilişkin olarak mahkemelerce verilen kararlara yapılan her itirazda başvurunun dinlenilmesi gerekli olmamakla beraber tutuklu kişinin makul aralıklarla dinlenilmeyi talep etme hakkı vardır (Altınok/Türkiye, B. No: 31610/08, 29/11/2011, § 54; Knebl/Çek Cumhuriyeti, B. No: 20157/05, 28/10/2010, § 85).

32. İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi, düzenli aralıklarla yapılan ve başvurunun da savunma yapma fırsatı bulduğu duruşmalarda tutukluluk halini incelemiştir. 3/10/2012 tarihli duruşmada başvurunun tutukluluk halinin devamına karar verilmiştir. Başvurucu, İstanbul

12. Ağır Ceza Mahkemesinin tutukluluk halinin devamına ilişkin kararına, Anayasa'nın 19. maddesine aykırı olduğu iddiasıyla 9/10/2012 tarihinde itiraz etmiştir. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesince Cumhuriyet savcısının görüşü alınarak 5/11/2012 tarihli kararla duruşma yapılmaksızın itiraz reddedilmiştir.

33. Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasında öngörülen kural dikkate alındığında hürriyeti kısıtlanan kişinin durumu hakkında kısa sürede karar verilmesi esası dâhil olmak üzere, tutukluluk kararına karşı yapılan her itirazda duruşma yapılması ceza yargılaması sistemini işlemez hale getirebilecektir. Bu nedenle, Anayasa'da öngörülen inceleme usulüne ilişkin güvenceler, duruşma yapmayı gerektirecek özel bir durum olmadığı sürece, tutukluluğa karşı yapılacak itirazlar için her durumda duruşma yapılmasını gerektirmez (*Çatal/Türkiye*, § 40; *Altınok/Türkiye*, § 54).

34. AİHM içtihatlarına göre bir ayın altındaki süre (28 gün) aralığında tutukluluğun devamına ilişkin incelemenin ilgili dinlenilmeden yapılması Sözleşmenin 5. maddesinin (4) numaralı paragrafının ihlali olarak değerlendirilmemektedir (*Çatal/Türkiye*, § 41,42). 2 ay 13 günlük sürede şüphelinin dinlenilmeden itirazının reddedilmesi ise anılan hükmün ihlali olarak görülmüştür (*Erişen ve Diğerleri/Türkiye*, B.No. 7067/06, 3/4/2012, § 51-54).

35. İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesince 3/10/2012 tarihli duruşmada başvuru tutukluluk halinin devamına karar verilmesi sonrasında, bu karara yapılan itiraz 5/11/2012 tarihinde duruşmasız yapılan incelemeyle sonuçlandırılmıştır. 3/10/2012 tarihli duruşma ile itiraz mercii karar tarihi arasında 1 ay 2 gün vardır. Bu süre dikkate alındığında, başvuru tutuklulukla ilgili itirazının incelenmesinin, tutuklunun makul aralıklarla dinlenilmesi yönündeki kuralı ihlal etmediği sonucuna varılmıştır.

36. Ayrıca derece mahkemelerinin kanun yolu incelemesinde itirazın/başvurunun reddine karar vermeleri hâlinde alt derece mahkemesinin kararlarında gösterdikleri gerekçeler kabul edilmiş olacağından, anılan kararlarda ayrıca gerekçe gösterilmesine gerek bulunmamaktadır (B. No: 2013/1235, 13/6/2013, § 25).

37. Somut olayda, tutukluluğun devamına karar veren yargılama mercii, gerekçesini duruşma tutanağında belirtmiştir. İtiraz mercii tarafından tutukluluğun devamına ilişkin karar hukuka uygun bulunarak başvuru tutuklunun itirazı reddedilmiştir. Dolayısıyla itiraz mercii kararının tek başına ele alınarak gerekçesiz olduğunu veya yeterli gerekçe içermediğini söylemek mümkün değildir.

38. Açıklanan nedenlerle, bu iddialarla ilgili olarak Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

b. Cumhuriyet Savcısı Görüşünün Bildirilmediği İddiası

39. Tutukluluk haline itiraz incelemesinde Cumhuriyet savcısı ve tutuklu arasında silahların eşitliği ilkesinin gözetilmesi gerekir (B. No: 2012/849, 4/12/2013, § 124).

40. Silahların eşitliği, suçlamayla ilgili bilgi, belge ve tarafların görüşlerine ulaşabilme imkânı verilmesini gerektiren bir ilkedir. Cumhuriyet Savcısının görüşlerine etkili bir şekilde cevap verebilme imkânı, kural olarak bundan haberdar olunması halinde mümkün olabilir. Bu gerekliliğin hangi şekilde yerine getirileceğini belirlemek kanun koyucuya ait olmakla beraber, tarafların beyanlarının birbirlerine bildirilmesi ve bu beyanlara cevap verebilme imkânına sahip olmaları gerekir.

41. Somut olayda başvuru, tutukluluk halinin devamı yönündeki karara 9/10/2012 tarihinde itiraz etmiştir. İtiraz mercii, Cumhuriyet savcısının yazılı görüşünü almış ancak bu görüş başvurucuya bildirilmemiştir. Başvurucunun, Cumhuriyet savcısının görüşüne cevap verme imkânı olmamıştır. Tutuklulukla ilgili itiraz, İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesince 5/11/2012 tarihinde reddedilmiştir. Başvurudan sonra 11/4/2013 tarih ve 6459 sayılı Kanunla yapılan düzenlemeyle "...itiraz üzerine Cumhuriyet savcısından görüş alınması durumunda, bu görüş şüpheli, sanık veya müdafine bildirilir." hükmü 5271 sayılı Kanuna eklenmiştir.

42. Tutukluluğa itiraz incelemesinde Cumhuriyet savcısının görüşünün başvurucuya bildirilmemesi nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanunun 50. Maddesi Yönünden

43. Başvurucu 10.000,00 TL maddi ve 30.000,00 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

44. 6216 sayılı Kanun'un "*Kararlar*" kenar başlıklı 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

45. Başvurucu uğradığını iddia ettiği maddi zararlar ilgili olarak somut bir bilgi ve belge sunmamıştır. Başvurucunun maddi tazminat talebi bu nedenle reddedilmelidir.

46. Başvurucunun kişi özgürlüğü ve güvenliğine yönelik ihlalin tespitiyle telafi edilemeyecek ölçüdeki manevi zararı nedeniyle, başvurucuya takdiren net 3.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

47. Başvurucu tarafından yapılan 198,35 başvuru harcı ve 1.500,00 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 1.698,35 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan nedenlerle;

A. Başvurunun KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Tutukluluğa itiraz incelemesinin duruşmasız yapıldığı ve kararın gerekçesiz olduğu şikâyetiyle ilgili olarak Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

C. Tutukluluğa itiraz incelemesinde Cumhuriyet savcısının görüşünün bildirilmemesi nedeniyle Anayasa'nın 19. maddesinin sekizinci fıkrasının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Başvurucuya net 3.000,00 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine,

Başvuru Numarası : 2013/1279
Karar Tarihi : 30/12/2014

E. Başvurucu tarafından yapılan 198,35 TL başvuru harcı ve 1.500,00 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 1.698,35 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben Maliye Bakanlığına yapılacak başvurudan itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması halinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına,

30/12/2014 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Alparslan ALTAN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ